

عنوان مقاله:

بررسی رابطه طراحی شهری و شهرسازی با مشارکت جامعه معلولین در فعالیت های اجتماعی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی توانمندسازی فردی اجتماعی افراد با نیازهای ویژه (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیداحمد جلیلی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه آزاد قوچان

زهره علی آبادی - کارشناسی ارشد ادبیات فارسی، فرهنگی

ذبیح اله آرمین - دانشجوی دکتری مدیریت، فرهنگی

خلاصه مقاله:

مقدمه: فضای شهری، فضای زندگی روزمره شهروندان است که هر روز به صورت آگاهانه یا ناآگاهانه در طول راه، ادراک می شود. آنچه در دانش طراحی شهری برای فضاهای شهری ارزش می باشد نقش اجتماعی و تعاملی است که این فضا در زندگی جمعی شهروندان ایفا می کند، با طراحی مناسب فضاهای شهری و مناسب سازی آن، می توان با معلولان در تعامل اجتماعی بود. اصل تساوی حقوق معلولین و افراد سالم حاکی از آن است که نیازهای کلیه افراد جامعه از اهمیت یکسانی برخوردار بوده و رفع این نیازهاست که می بایست اساس برنامه ریزی جوامع را تشکیل دهد. بنابراین، مناسب سازی فضاهای شهری برای افراد معلول و کم توان نه تنها از نظر حمل و نقل و جابجایی، بلکه از دیدگاه اجتماعی و بعد انسانی نیز حائز اهمیت می باشد. هدف این پژوهش بررسی رابطه طراحی شهری و شهرسازی با مشارکت جامعه ی معلولین در فعالیت های اجتماعی می باشد. روش: نویسنده در تحقیق حاضر قصد دارد با استفاده از روشهای علمی و تحلیلی و کتابخانه ای، ضمن بررسی تحقیقات انجام شده، عوامل و موانع مختلف رامعرفی و راههای رفع موانع در شهر را برای مشارکت هر چه بیشتر معلولان در فعالیت های اجتماعی و حضور در فضاهای شهری بیان نماید. نتایج این مطالعه نشان داد که ابزارهای برنامه ریزی شهری، راهکاری برای بهبود دسترسی مناسب معلولین به فضاهای شهری می باشد که معلولین بتوانند به درستی در مسائل جامعه مشارکت داشته باشند. در پایان پیشنهاداتی برای مناسب سازی فضاهای شهری ارائه شده است که می توان تا حدود زیادی مشکلات معلولین را کاهش داده و آنان را به این فضاها کشاند و آنان را از گوشه نشینی، منزوی شدن، افسردگی، احساس ناتوانی و ... رهایی بخشید.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری؛ شهرسازی؛ معلولین؛ فعالیت های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552254>

